

Hermionove hčerke Perdite. Igra je imela tudi na odru velik uspeh in se je vzdržala na repertoarju doslej.

Višek v umetnosti fantastičnih pravljic pa je Shakespearjevo poslednje delo „Vihar“. Nastalo je po letu 1611 in se odlikuje s prav posebno priprostostjo povsem enotnega dejanja, najzornejšo poetičnostjo ter se izvrši vse dejanje tekom treh ur, tehnično docela odgovarjaje Aristotelovim pravilom. V Prosperu je bajè posebil pesnik samega sebe in kakor ta je po vseh čarobnih umetnostih zlomil svojo čudotvorno palico umetnosti, se odrekel za vselej literaturi in gledišču ter se vrnil domov, v življenje ljubeznivega tasta, deda in očeta. Živel je nato le še par let, čutil bližajočo se smrt, napisal svojo poslednjo voljo, s katero je bogataško obdelil svoji dve hčeri, unukinjo, unuke, prijatelje in bivše tovariše ter mestne reveže, le svoji soprogi je zapisal edino „svojo drugo najboljšo postelj“. Umrl je jedva 52 let star že dne 23. aprila 1616 ter bil pokopan prav v isti cerkvi, kjer so ga krstili. (Konec prihodnjč.)

R. Maister:

Grobovi.

Mesec je v topole splezal,
Triglav božal, v Kum se stezal.
„Bratec blede, kam gre pot?“

„Med očete in sinove,
ki so vrgli jih v grobove.
Kje gre bližnjica do njih?“

Na kateri le poljani
spe globoko zakopani,
kje stoji jim grobni križ?““

„Oj, ne išči jih v poljani!
V nas so — v srcih pokopani,
mi smo njihov grobni križ!“

Krasna misel krat
pesem — a nekako
vopna zgodba
ved. 1